

Upplysningar om sagomannen.

Petter Persson, Hoby 6, Bräken-Hoby.

Född den 10 juli 1852 i Hjelmsergd, Rönneby.

Inflyttad till Hoby 1870.

Fadern var från Edetorp i Nygd socken, modern
från Hjelmsergd i Rönneby socken.

B. Johne
Björk i
Björk i
1931

1. Gyll. Län
Bev. Peter Johansson
Född 1852

En bortlysning.

Det hände i mitt hem (i Jämsved),
då mor hade ett av barnen litet, att det kom
två fruntimmar in och tog barnet. Så gjorde de,
tog de kristna barnen och lade dit bortlysningar.
Det var bara mormor, som såg det. "Herre Gud,
jag tror, de tar barnet." sa hon. Men när hon
så det, så stängde de barnet i brödkägen. Bar-
net levde några veckor, men quall och pep hela
tiden. - Min syster minns det.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3128

Skogssnuvan.

Den som hette Fetter Ole såg skosnu-
an. Hon kom öfver Björstorp-gårderna och sprang
öfver båda gårdsgårdarna, och lät sunda, som
som var så lätt. Och hon sprang runt omkring
en liten ekholms och skrattade till, och sen
försvann hon. Då kom "Mjölkebyttan", som bodde
i båtmansstugan, och några andra fruntimmer
från otagille och skulle gå hem, men de gick
åt fel håll. "Var skall vi gå?" frågade Fetter Ole.
"Hem" svarade de. "Ja då får vi gå åt motbakk
håll!" Och då skrattade det till i backen. — När de
blev förvillade av den där dansen, så skulle de
vända höjden, så kom de på rätt väg igen.

En jägare i Saxemara, Liisa-Sven,
han gick och spårade med skogssnoran i
flera månader. Och han var så förvillad, att
han gick förbi herrn, men kände inte igen
det. En dag bad han herrns ludda bröstet åt ho-
non, så han kunde skjuta henne. Men en
'kore' hon inte gå för honom längre. Men en
gång skulle hon över i gårdsgård, och då sköt
han, och sen slapp han henne.

Min hustru, som var från Björks-
nyd, och några andra skulle gå till Stränga-
måla, och de gick fel, och för att de skulle rå-
ka hem, så vängde de höjorna, och så nådde
de på den rätta vägen.

Närken.

Som barn hörde jag talas om, att det var ett ställe, där närken gick upp. Då gick han upp som en häst. Det fruntimmer tog den här närken och karvade med den. Men hon förbed, vad det var för en göt. När hon hade kört, slade hon av den. Då var det, som han ville ha henne med sig i åren. Men hon hade varit försiktig, och sprätt upp klädningens i ryggen, så den följde med.

Tomben.

På Pagelsborg sa de, att det var
en tomben. De sa, de hade sett den i ladan.

Lantmätare.

Far talte om, att han var i Ron-
nebymarkeru och gärdde, och om nätterna var
han ^{och} de andra som gärdde där och gjorde
hankar. Och då hölde de ett skick, och
så var det de, som gick där och mätte och
sa: "Det är rätt och det är orätt." Se, det
var lantmätare, som mätt fel och nu
fjöl gå där och mäta.